

[Forsvarsministeren.]

sige, at det er en selvfølgelig Ting, hvis det bliver til noget med Afsendelsen af en Division til Tyskland, at man i den Forbindelse ogsaa skaber en Feltpræst-Ordning, som i saa Henseende er absolut nødvendig. Man har fra Krigsministeriets Side haft Studieudvalg ude for at se paa Forholdene f. Eks. i England og i Norge, og der er mellem Krigsministeriet og Kirkeministeriet Forhandlinger i Gang om en praktisk Løsning af hele dette Spørgsmaal. Men bortset fra en Feltpræst-Ordning er der mange andre Opgaver, man i den Forbindelse maa løse fra dansk Side. Man maa se den Sandhed i Øjnene, at Afsendelsen af et betydeligt Kontingent af unge Mennesker til et slagent Land, hvor Moralen paa mange Omraader er i Forfald, stiller de Mennesker, der skal af Sted, over for mange Vanskeligheder og store menneskelige Fristelser. Jeg mener, at det maa blive en Æresforpligtelse for mange Kredse inden for vort Land, kulturelle Kredse, Skolekredse og Kirkekredse, at gøre den mest storslaaede Indsats for at holde Moralen oppe blandt de unge, vi eventuelt skal sende Syd for vore egne Grænser. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nævnte, at der kunde være Tale om mange Fremgangsmaader, og deri har han Ret — baade gennem Presse, Radio, Film, Biblioteker o. s. v. maa det blive en Opgave for os at skabe de bedst mulige Vilkaar for Opdragelsen af den Ungdom, som vi ikke skal tabe af Syne, selv om Uddannelsen skal foregaa uden for vort Lands Grænser.

Jeg maa maaske, inden jeg gaar videre, om hele dette Spørgsmaal sige, at om den aandelige Forplejning, hvis jeg maa kalde den saadan, af det Mandskab, vi skal sende af Sted, er der naturligvis indgaaende Forhandlinger og Overvejelser i Gang allerede.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtalte i Forbindelse med den af mig foreslaaede Bestemmelse om, at der ikke længere skal finde nogen Sammenlægning Sted af Stillingen som Direktør for Krigsministeriet og Stillingen som kommanderende General, Haabet om, at man dog alligevel vil sørge for, at der kom et godt Samarbejde mellem den nye Direktør for Krigsministeriet og Chefen for Generalkommandoen. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg skriver under paa denne Forventning; det maa være et naturligt Led i hele Samarbejdet inden for de militære Ministerier at skabe et godt Samarbejde imellem Direktøren og den kommanderende General. Vi skal ikke her i Landet for Hærens Ved-

kommende have noget Direktørvalde over for Generalkommandoen, men man skal sørge for, og det er ogsaa min Agt, for saa vidt som jeg faar noget med det at gøre, at drage Omsorg for, at der ogsaa mellem Ministeren og den kommanderende General maa finde et nært og fast anlagt Samarbejde Sted paa tilsvarende Maade, som man har det for Viceadmiralens Vedkommende, der siden 1932 har beklædt de to Stillinger som Viceadmiral og som Chef for Marinen. Jeg mener, at et saa godt Samarbejde som muligt, ikke mindst i Toppen, er en Forudsætning for, at det kan gaa saa friktionsløst som overhovedet muligt, og enhver Minister maa, med det Ansvar, han har, være interesseret i at faa Samarbejdet til at glide saa godt som overhovedet muligt.

Der er fra forskellig Side talt om § 2 og den eventuelle Division til Tyskland. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har jo Ret i, at det er en ganske særlig Opgave, som ogsaa kræver ganske særlige Forberedelser. De ærede Medlemmer Hr. Johs. Christiansen og Hr. Norlev har efterlyst Initiativet til Afsendelsen af denne Division. Jeg vil herom blot sige, at ganske uanset hvorfra Initiativet maatte være kommet, saa er det jo en Realitet i Øjeblikket, at man fra den Magts Side, som man har forhandlet med, regner med, at der af Danmark som allieret Nation ydes et vist Bidrag til den Opgave, der løses af Besættelsesmagten. Der er i hele dette Spørgsmaal ikke endnu fastlagt hverken bestemte Terminer eller bestemte Planer, ligesom der med Hensyn til det finansielle Mellemværende paa nærværende Tidspunkt ikke foreligger bestemt udformede Aftaler.

Som jeg sagde ved Lovforslagets Fremsettelse, er hele Spørgsmaalet i dette Øjeblik Genstand for Forhandlinger imellem den danske og den engelske Stat. Der kan være forskellige Opfattelser baade om det ene og det andet, og det er klart, som jeg sagde allerede under Finanslovbehandlingen, at saa maa vi fra dansk Side naturligvis paa alle Punkter varetage de Interesser, som vi i dette Forhold mener er vore. Der er nemlig ikke andre, der varetager dem.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt udtalte i samme Forbindelse vedrørende Divisionen, at han regnede med, det var en Forudsætning, at man ikke foretog nogen Afsendelse af den, før vi havde tilstrækkeligt med uddannet og udrustet Personal til Løsningen af de Opgaver af hjemlig Karakter, der maatte foreligge for os. Det er jo klart, at Afsendelsen ikke kan finde Sted, før man